

عنوان مقاله:

آفاقی بر حکمت وجودی فضای تهی در معماری اسلام ایرانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در علوم، مهندسی و تکنولوژی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد مهدی رئیس سمیعی - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه گیلان

محمد بهزادپور - مربی دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد هشتگرد

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین عناصر هنر و معماری ایران که پیوند تنگاتنگی با عرفان ایرانی داشته و اکنون به دست فراموشی سپرده و کمرنگ شده است همان فضای تهی میباشد. فضای تهی از اصلی ترین نشانه های درک، معماری اسلام ایرانی میباشد که دارای اصالت و هویتی خاص است، در نهایت میشود گفت با توجه به این مهم، ماهیت فضای تهی هیچ گاه از بین نمیرود بلکه فقط ممکن است که این اصل در ادوار مختلف باتوجه به مقتضیات زمان پرنرنگ و یا کمرنگ شود. از این روی میتوان حضور فضای تهی را در تمام جنبه های معماری اسلامی ایران، از فضای شهری گرفته تا کالبد معماری، جزئیات، تزئینات و رنگ، ملاحظه کرد. ریشه و علت وجودی فضای تهی در معماری اسلامی ایرانی، نمایش وحدت خداوند در کثرت عالم مادی است. و در پایان در این پژوهش به این نتیجه رسیدیم که فضای تهی در معماری اسلام ایرانی، بستری را فراهم می کند برای تفکر و تمرکز بیشتر انسان، که این تفکر و تامل باعث می شود که مطلق وجود(انسان) به وجود مطلق(خداوند) نزدیکتر شود که در پی این نزدیکی، آرامش روحی و روانی برای افراد حاصل گردد که در این صورت باید گفت پیوندی ستودنی، میان، من(جسم) با خدای من(روح) صورت میگیرد

کلمات کلیدی:

فضای تهی، وجود، مطلق، تهی مسجد، وحدت در کثرت، حکمت، معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418838>

